Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 82.422 van 27 september 1999

A. 64.987/VIII-1288

In zake : **BANACK BIEM** Paul,
rue Charles Morren 08/3
4000 Luik,

tegen :

het Vast Wervingssecretariaat (VWS).

DE RAAD VAN STATE, VIIIe KAMER,

Gezien het op 4 augustus 1995 ingediende verzoekschrift, waarbij Paul BANACK BIEM de nietigverklaring vordert van de beslissing die hem ter kennis is gebracht bij een brief van 8 juni 1995 van het vast wervingssecretariaat, waarin hem ter kennis wordt gebracht dat hij niet geslaagd is voor het vergelijkend examen dat georganiseerd werd met het oog op het aanleggen van een wervingsreserve van luchthaveninspecteurs voor het Waals Ministerie van uitrusting en vervoer;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer PAQUET, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 26 maart 1999, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 23 juni 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 3 september 1999;

Gehoord het verslag van Mevr. GEHLEN, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en van de heer DUFOUR, adviseur, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer PAQUET, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

1. Verzoeker, die sinds 1985 werkzoekende is, is licentiaat in de filosofie en houder van andere diploma's van universitair niveau. Hij laat zich inschrijven voor een vergelijkend examen bij het vast wervingssecretariaat (VWS) met het oog op de werving van luchthaveninspecteurs (rang 20) voor het Waals Ministerie van Uitrusting en Vervoer.

2. Het reglement voor het vergelijkend examen bevat een functiebeschrijving en omschrijft de voor de functie vereiste geschiktheid als volgt :

"- in staat zijn om een team te leiden, met zin voor management;
- goed voor de dag komen;
- als een evenwichtige persoonlijkheid op een ernstige situatie reageren;
- zich scherp bewust zijn van zijn verantwoordelijkheid en goed onderlegd zijn in menselijke contacten, psychologie en public relations;
- van dynamiek getuigen;
- gevoel voor het opvangen van mensen en voor initiatief hebben;
- teamgeest hebben;
- bereid zijn op een microcomputer te werken.

Een goede praktische kennis van het Engels is noodzakelijk om de functie te kunnen uitoefenen".

In het reglement staat ook het programma voor het vergelijkend examen :

" 3.1. Eventueel voorafgaand examengedeelte (3 uur)
Afhankelijk van het aantal inschrijvingen komt er een voorafgaand examengedeelte.
Daarbij zal de kennis worden getoetst van een uittreksel uit het "Handboek voor de Luchthaveninspecteurs".
Er zullen meerkeuzevragen worden gesteld.
Aan de regelmatig ingeschreven kandidaten zullen de stukken worden toegezonden met de stof die voor dat examengedeelte gekend moet zijn.
Op basis van de uitslag voor dat onderdeel zal de examencommissie bepalen wie aan het vergelijkend examen mag deelnemen.
Bij de rangschikking van de geslaagden voor het vergelijkend examen zal geen rekening worden gehouden met de punten die ze voor dat voorafgaande onderdeel hebben behaald.

3.2. Vergelijkend wervingsexamen
Gecomputeriseerd en mondeling examengedeelte
- Gecomputeriseerd gedeelte (ongeveer twee uur)
Evaluatie van de voor de functie vereiste geschiktheid door middel van een computertest.
- Mondeling gedeelte (ongeveer twintig minuten)
Evaluatie of het profiel van de kandidaat overeenstemt met de specifieke kenmerken van de functie, alsook evaluatie van zijn motivatie (zie 1. Functiebeschrijving).
De kandidaten zullen een geval in verband met de functie te behandelen krijgen, waarbij ze vóór het

examen een twintigtal minuten de tijd krijgen om zich voor te bereiden.

Om te slagen, moeten de kandidaten 12 op de 20 behalen".

3. Er is een voorafgaand examengedeelte georganiseerd. Na afloop daarvan wordt verzoeker toegelaten tot het vergelijkend examen.

Het computergedeelte van het vergelijkend examen heeft plaats op 6 april 1995. Voor verzoeker vindt het mondelinge gedeelte plaats op 27 april 1995. In het stuk "Opmerkingen over het mondelinge gedeelte" staat dat de volgende onderwerpen aangesneden zijn : "Motivatie/informatica/Ministerie van Uitrusting en Vervoer/Schengen"; de beslissing van de examencommissie wordt daarin met de volgende redenen omkleed : "Overgekwalificeerd voor de functie. Zal zich niet aan de administratieve structuur kunnen aanpassen".

4. In een brief van 8 juni 1995 wordt verzoeker meegedeeld dat hij niet geslaagd is voor het vergelijkend examen, omdat hij slechts 11 op de 20 heeft behaald, terwijl 12 punten het vereiste minimum was.

Bij een brief van 14 juni 1995 bevestigt verzoeker als volgt een telefonisch onderhoud dat hij heeft gehad met het personeelslid van het VWS dat met het dossier belast was :

" Tijdens ons telefonisch onderhoud van 14 juni 1995 heeft u mij duidelijk gezegd dat ik jammer genoeg niet voor de functie in aanmerking kwam, omdat ik overgekwalificeerd ben.

Om mijn begeleider in het kader van het begeleidingsplan voor werklozen te kunnen meedelen hoe ik ervoor sta en aldus dit hoofdstuk in mijn zoektocht naar werk te kunnen afsluiten, zou ik u willen vragen of u mij deze beslissing van de examencommissie schriftelijk kunt toesturen.

(...)".

Verzoeker krijgt als antwoord dat "de examencommissie na afloop van het onderhoud besloten heeft dat u niet voldoende aan het functieprofiel

beantwoordt en heeft u 11 op de 20 gegeven, terwijl het vereiste minimum 12 op de 20 is.

De examencommissie heeft uit het onderhoud geconcludeerd dat u onvoldoende garanties biedt dat u zich aan de administratieve structuur die eigen is aan de betrekking van luchthaveninspecteur zult kunnen aanpassen, zowel wat uw motivatie voor de inhoud van de functie betreft, als wat de plaats van die betrekking (assisterende functie) in de hiërarchie betreft".

Op 4 juli 1995 uit verzoeker de wens om "te weten welk systeem voor de toekenning van de punten is gebruikt"; hij preciseert dat "aangezien verscheidene geslaagden van universitair niveau zijn", hem uitvoerige uitleg noodzakelijk lijkt om te kunnen oordelen in welk opzicht hij niet voldoende garanties bood.

De vast wervingssecretaris antwoordt verzoeker op 27 juli 1995 als volgt :

" In antwoord op uw brief van 4 juli 1995 kan ik alleen verwijzen naar mijn vorige brief.
Wij hebben u alle gegevens bezorgd waarover wij beschikken.
Het waarderingscijfer is een algemeen beoordelingscijfer en is niet op een afweging gebaseerd.
Ik wijs u erop dat de beoordelingscriteria volledig overgelaten worden aan de leden van de examencommissie, waarvan de beslissingen niet kunnen worden aangevochten. U kunt als vaststaand aannemen dat die criteria gelijk zijn en geheel onpartijdig worden toegepast.
(...)";

Overwegende dat verzoeker aan het einde van zijn verzoekschrift eist dat de bestreden beslissing wordt vernietigd; dat hij in het dispositief van dat verzoekschrift aan de Raad van State vraagt

" [zijn] conclusies [op hem] van toepassing te verklaren;
de beslissing van de examencommissie incoherent en slecht gemotiveerd te verklaren;
te bevelen dat hij, gelet op [zijn] reële algemene uitslag voor het examen, zijn verdiende plaats in de wervingsreserve moet krijgen;

zo niet, te gelasten dat het VWS hem een aanzienlijke schadevergoeding betaalt voor het ernstige nadeel dat hij heeft geleden";

dat hij in het dispositief van zijn laatste memorie preciseert dat hij een schadevergoeding van dertig miljoen Belgische frank eist;

Overwegende dat uit het verzoekschrift blijkt dat in de eerste plaats de nietigverklaring wordt gevorderd van de beslissing van de examencommissie dat hij niet geslaagd is voor het vergelijkend examen, aangezien hij slechts 11 op de 20 heeft behaald, terwijl het vereiste minimum 12 punten was; dat het verzoekschrift op dat punt ontvankelijk is; dat de Raad van State daarentegen niet bevoegd is om zich in de plaats te stellen van de examencommissie en te bevelen verzoeker in aanmerking te nemen; dat de Raad van State niet bevoegd is om kennis te nemen van het tweede onderwerp van het beroep; dat de vordering tot schadevergoeding, nog daargelaten dat ze in hetzelfde verzoekschrift als het beroep tot nietigverklaring vervat is, niet ontvankelijk is omdat verzoeker de administratieve overheid geen vordering tot schade-vergoeding heeft bezorgd die deze geheel of gedeeltelijk zou hebben afgewezen of waarover ze niet binnen zestig dagen uitspraak zou hebben gedaan;

Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord opmerkt "dat in het verzoekschrift geen enkel rechtsmiddel wordt aangevoerd en dat het verzoekschrift hoofdzakelijk gebaseerd is op het feit dat de beslissing van de examencommissie niet aanhaakt bij de functie"; dat als die opmerking gegrond is, het verzoekschrift niet-ontvankelijk moet worden verklaard;

Overwegende dat uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker aanvoert dat het reglement van het

vergelijkend examen geschonden is en dat de beslissing van de examencommissie ontoereikend en tegenstrijdig gemotiveerd is; dat het om rechtsmiddelen gaat; dat de verwerende partij ze trouwens goed begrepen heeft, aangezien ze onder meer opwerpt dat "verzoeker aanvoert dat de motivering ontoereikend is" en zich over de grond van de zaak verdedigt; dat de exceptie niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker, door zich te baseren op het verloop van het mondelinge gedeelte en op de schriftelijke opmerkingen die de examencommissie bij dat gedeelte gemaakt heeft, in hoofdzaak aanvoert dat hij voldoende geantwoord heeft en dat zijn waarderings-cijfer alleen kan worden verklaard als de examencommissie heeft beraadslaagd op basis van een alleen haar bekend criterium dat niet vooraf in het reglement van het vergelijkend examen was bepaald; dat hij opmerkt dat de overkwalificatie, die bij de kennisgeving van zijn afwijzing op het examen niet is vermeld, een criterium is dat niet in dat reglement is bepaald en dat in de bestreden beslissing trouwens niet wordt vermeld in welk opzicht hij overgekwalificeerd is; dat hij wijst op de tegenspraak tussen de bevinding dat hij niet voldoet, wat blijkt uit het feit dat hij maar 11 op de 20 punten heeft behaald, en de door de examen-commissie aangehaalde reden, namelijk dat hij overgekwalificeerd is; dat hij zich afvraagt waarom die reden en het onvermogen om zich aan de administratieve structuur aan te passen, tegen hem zijn ingebracht, terwijl ze niet zijn ingebracht tegen andere kandidaten die ook een universitair diploma hebben;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat het, gelet op het zeer grote aantal kandidaten in vergelijking met het kleine aantal geboden betrekkingen, normaal is dat er een drastische selectie is gemaakt; dat ze betwist dat de kandidatuur van

verzoeker "uitsluitend is afgewezen omdat hij overgekwalificeerd is voor een betrekking van niveau 2" en opmerkt dat de wervingsreserve een groot aantal academici telt; dat de tekst van het verzoekschrift volgens haar een slecht teken is voor verzoekers zin voor synthese en "zijn bekwaamheid om een noodsituatie te regelen door meteen tot de kern te komen"; dat ze verzoeker verwijt dat hij het soevereine oordeel van de examencommissie in twijfel trekt, wil dat het mondelinge gedeelte voor de Raad van State wordt overgedaan en dat de motivering op haar beurt gemotiveerd wordt; dat ze verwijst naar de rechtspraak die stelt dat de verwerende partij haar beslissing afdoende motiveert door aan te geven dat de verzoekers niet de vereiste punten hebben behaald; dat ze voorts opmerkt dat "examenprocedures, ongeacht of ze bij het VWS, de universiteiten of elders plaatsvinden, snel onuitvoerbaar zouden worden als systematische aanvechting van beslissingen van een examencommissie door afgewezen kandidaten weerklank zou vinden"; dat ze aanvoert dat de overige argumenten van verzoeker subjectief zijn; dat ze betwist dat de examencommissie verplicht is om opmerkingen te maken terwijl de kandidaat zijn uiteenzetting geeft en opmerkt dat de examencommissie zelf beslist hoe ze examineert en welke vragen ze stelt;

Overwegende dat het middel niet tot doel heeft het mondelinge gedeelte van het vergelijkend wervingsexamen voor de Raad van State over te doen en het beginsel van de soevereiniteit van de examencommissie niet aanvecht; dat de beoordelingsbevoegdheid waarover de examencommissie beschikt, haar niet ontslaat van de verplichting haar beslissingen afdoende te motiveren; dat verzoeker niet beweert dat die verplichting om haar beslissingen afdoende en uitdrukkelijk te motiveren de overheid ertoe verplicht haar motivering met redenen te omkleden, maar

hekelt dat de redenen die als verklaring voor zijn waarderingscijfer voor het mondelinge gedeelte van het vergelijkend wervingsexamen voor luchthaveninspecteurs zijn opgegeven, tegenstrijdig zijn; dat de examencommissie verzoeker 11 op de 20 punten heeft gegeven en de toekenning van dat waarderingscijfer, dat onder het minimum ligt dat vereist is om te slagen, niet motiveert met het argument dat de uiteenzetting of de antwoorden van verzoeker niet zo best waren, maar door "zijn overkwalificatie", waaruit wordt afgeleid dat hij "zich niet aan de administratieve structuur zal kunnen aanpassen"; dat er effectief een duidelijke tegenstrijdigheid bestaat in de motieven die aan de bestreden handeling ten grondslag liggen, tenzij wordt toegegeven dat de punten omgekeerd evenredig zijn toegekend met de kwaliteit van de uiteenzetting en de antwoorden, wat redelijkerwijze niet het geval kan zijn; dat bovendien noch uit de bestreden handeling, noch uit het dossier blijkt waaruit de overkwalificatie bestaat die tegen verzoeker wordt ingebracht, waarbij de verwerende partij betwist dat het om het niveau van het diploma gaat; dat de motivering van de bestreden handeling niet afdoende is doordat ze tegenstrijdig is; dat de argumenten die de verwerende partij achteraf heeft aangehaald om te proberen dat euvel te verhelpen, niet in aanmerking kunnen worden genomen; dat het middel gegrond is;

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing d.d. 27 april 1995 van de examencommissie, voor zover daarin wordt bepaald dat verzoeker niet geslaagd is voor het vergelijkend examen dat georganiseerd werd met het oog

op het aanleggen van een wervingsreserve van luchthaveninspecteurs voor het Waals Ministerie van Uitrusting en Vervoer.

Het beroep wordt voor het overige verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op zevenentwintig september 1900 negenennegentig door :

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier, **De Voorzitter,**

M.-Cl. HONDERMARCQ. **J.-Cl. GEUS.**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**